

Η ΑΓΙΑ ΜΕΛΑΝΗ Η ΡΩΜΑΙΑ.

Η Αγία Μελάνη, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 31 Δεκεμβρίου, γεννήθηκε στη Ρώμη το 383 μ. Χ. Οι γονείς της ήταν πολύ ευσεβείς Χριστιανοί και πλούσιοι. Είχαν δε, μεγάλα αξιώματα στη Σύγκλητο και στη Βουλή της Ρώμης. Ήταν ευτυχισμένοι γονείς και την ευτυχία της ζωής των, τη συμπλήρωνε η μοναχοκόρη τους Μελάνη. Φρόντισαν να τη μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν και της διδάξαν οι ίδιοι, τις Χριστιανικές Αλήθειες. Ήθελαν, όμως, από μικρή να την παντρέψουν και η αντίδραση της ήταν πάντα έντονη. Μάλιστα δε, τους παρακαλούσε αρκετές φορές λέγοντας, αυτό το θέμα να σταματήσουν να το συζητούν. Όλα τους τα όνειρα, τα στήριξαν στην κόρη τους και έντονα ποθούσαν να γνωρίσουν εγγόνια, αλλά και να αποκτήσουν κληρονόμους, προκειμένου να κληρονομήσουν τα πλούτη τους. Σε ηλικία δεκατεσσάρων χρόνων, την ανάγκασαν, να την παντρέψουν παρά τη θέλησή της. Της βρήκαν ένα αρχοντόπουλο, που ονομάζονταν Απελλιανός και η ηλικία του ήταν δεκαεπτά χρόνων.

Έτσι, το όραμα της να κερδίσει τον Νυμφίο Χριστό, άρχισε να απομακρύνεται επικίνδυνα. Προσπαθούσε κάτι να πετύχει, αλλά έβλεπε, ότι γρήγορα το έχανε. Καταφεύγει σε πνευματικούς διακεκριμένους να την βοηθήσουν, αλλά από όλους εισέπραττε, την ίδια συμβουλή, να κάνεις υπομονή της έλεγαν. Από την άλλη μεριά ο Απελλιανός, την πιέζε ανυπόφορα να κάνουν παιδί, προκειμένου να κληρονομήσει τα τεράστια πλούτη, που διέθεταν. Έτσι, παρά τη θέλησή της, στο χρόνο επάνω γέννησε ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Για όλους ήταν μεγάλη η χαρά, που επιτέλους γνώρισαν κληρονόμο στα πλούτη τους, αλλά, για τη Μελάνη υπήρξε μια μαύρη σελίδα, για τη ζωή της. Κλείστηκε περισσότερο στον εαυτό της, νήστευε και προσεύχονταν, παρακαλούσε δε το Θεό συνέχεια, να την βοηθήσει. Ενώ, λοιπόν, βρίσκονταν σε μια τέτοια άθλια κατάσταση, ένα άλλο συγκλονιστικό γεγονός, τη βύθισε σε μεγαλύτερη θλίψη. Ήταν έγκυος στο δεύτερο παιδί και ξαφνικά την έπιασαν οι πόνοι του τοκετού. Γονατιστή προσεύχονταν και παρακαλούσε το Θεό, να τη λυπηθεί και να τη βοηθήσει. Πριν καλά- καλά προλάβει να φέρει στον κόσμο ένα χαριτωμένο αγοράκι, της έφυγε από κοντά της, για το αιώνιο ταξίδι κοντά στο Θεό. Η κατάσταση της υγείας της επιδεινώθηκε επικίνδυνα. Ο άνδρας της έδειχνε να τα έχει χαμένα και τρέχει γρήγορα στον Επίσκοπο της περιοχής και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλεί να προσευχηθεί, προκειμένου να σωθεί η Μελάνη, απ' αυτό τον κίνδυνο. Σ' αυτή την κατάσταση που βρίσκονταν, κατάφερε να ζητήσει από τον άνδρα της να δεσμευτεί με όρκο, ότι στο εξής θα φυλάξουν και οι δυο σωφροσύνη. Μόλις, απέσπασε την υπόσχεση, ξέχασε την ασθένειά της και με τη Χάρη του Θεού έγινε καλά. Όμως, πριν περάσει μεγάλο χρονικό διάστημα, ένα άλλο γεγονός τους συντάραξε. Ήταν, ο θάνατος της μονάκριβης κόρης τους, που εκ των πραγμάτων αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν τη μοναχική ζωή, προκειμένου να απαλύνουν τον πόνο τους, με την προσευχή και τη νηστεία.

Στο Μοναστήρι που ζούσαν, τους επισκέπτονταν καθημερινά αρκετός κόσμος, όπου με ευχαρίστηση άκουγαν τα προβλήματά τους και προσπαθούσαν να τους δώσουν λύσεις, σ' αυτά. Έτσι, έγιναν η παρηγοριά για τους πτωχούς, για τους πεινασμένους, αλλά και για

κάθε άνθρωπο, που το πρόβλημά του ήταν οικονομικό, πληρώνοντας με γενναιοδωρία, το όποιο του χρέος. Ο πλούτος, που είχαν στην κατοχή τους ήταν ανυπολόγιστος, όμως η ζωή τους ήταν τόσο λιτή, που δε χρειάζονταν για τους εαυτούς τους, να ξοδέψουν χρήματα. Έτσι, η φήμη τους άρχισε να διαδίδεται παντού, φθάνοντας κάποια στιγμή μέχρι και τα ανάκτορα.

Η ευσεβής Χριστιανή Βερίνα, ήταν τότε η βασίλισσα της Ρώμης, που οι πληροφορίες οι οποίες έφθαναν καθημερινά σ' αυτήν, της προκάλεσαν το ενδιαφέρον να τους γνωρίσει. Χρειάστηκαν μεγάλες προσπάθειες και αρκετός χρόνος, να τους πείσει. Όταν, τελικά κατάφερε να πειστούν, να την επισκεφθούν, έμεινε εμβρόντητη από την ταπείνωσή τους. Μάλιστα δε, σηκώθηκε από το θρόνο της και κάθισε δίπλα τους. Έχω ακούσει τους λέγει, καλά λόγια για σας και ευχαριστώ το Θεό, που με αξίωσε να σας συναντήσω. Τους αγκάλιασε στοργικά και τους φίλησε με ευλάβεια, πριν ακόμη αποχωρίσουν. Με την ευκαιρία της επίσκεψης, της ζήτησαν και την άδεια, προκειμένου να τους επιτρέψει να πουλήσουν τα υπάρχοντά τους.

Όμως, με μεγάλη δυσκολία εύρισκαν αγοραστές, γιατί οι οικοδομές ήταν τεράστιες και πολλές απ' αυτές θύμιζαν ανάκτορα. Έτσι, άλλες απ' αυτές κατάφεραν να πουλήσουν και άλλες να χαρίσουν στους πτωχούς. Με τα χρήματα που συγκέντρωσαν, πήγαν στη Σικελία, για να συναντήσουν τον πνευματικό τους πατέρα Παυλίνο. Ήταν, ένας άξιος Αρχιερέας και του έδωσαν τα χρήματα, προκειμένου να τα διαθέσει, όπου εκείνος ήθελε. Στη συνέχεια, κατευθύνθηκαν για τη Λιβύη και την Καρχηδόνα. Όμως, η θαλασσοταραχή που αντιμετώπισαν, δεν τους επέτρεψε να φθάσουν εκεί, που επέλεξαν. Αλλάξαν πορεία και βρέθηκαν σε κάποιο νησί, που είχαν λεηλατήσει οι βάρβαροι επιδρομείς. Οι κάτοικοι, είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι και για να τους ελευθερώσουν ζητούσαν αρκετό χρυσάφι, που ήταν αδύνατο να βρεθεί στο νησί. Μόλις, λοιπόν, τους έδωσαν το χρυσάφι, ελευθέρωσαν τους αιχμάλωτους κάτοικους.

Γεμάτοι χαρά από τις θεάρεστες πράξεις, συνεχίζουν το ταξίδι και φθάνουν στην Καρχηδόνα. Εδώ, είχαν αρκετές περιουσίες, σε χωράφια και σε κτίρια. Αρχισαν, αμέσως, να τα αφιερώνουν σε Εκκλησίες και σε Μοναστήρια, όμως αρκετά απ' αυτά χάρισαν και στους πτωχούς. Επίσης, χάρισαν αρκετά χρυσά νομίσματα στο Μοναστήρι, που έμενε ο πνευματικός τους πατέρας Αλύπιος. Στα σύνορα αυτής της Μονής, έχτισαν δυο καινούρια Μοναστήρια, που το ένα ήταν για άνδρες και το άλλο για γυναίκες και εγκαταστάθηκαν μόνιμα.

Στο Μοναστήρι που ζούσε η Οσία Μελάνη, εφαρμόζε τους δικούς της ασκητικούς κανόνες, που ήταν υπερβολικά σκληροί. Μελετούσε όλες τις ώρες της μέρας την Αγία Γραφή και όταν διέκοπτε το διάβασμα, προσεύχονταν. Το φαγητό της ήταν ελάχιστο και πάντα μετά τη δύση του ήλιου, όπως και ο ύπνος της. Μάλιστα δε, έλεγε, ότι πρέπει να αγρυπνούμε, γιατί δε γνωρίζουμε, ποια ώρα θα έλθει ο Άγγελος του Κυρίου μας. Το ίδιο συμβούλευε να κάνουν και οι άλλες μοναχές, που μαζί με την Οσία ασκήτευαν στο Μοναστήρι. Μιλούσε δε, αρκετές ξένες γλώσσες, που για κείνη την εποχή ήταν σπάνιο φαινόμενο. Γνώριζε αρκετά καλά και την Ελληνική γλώσσα, που όταν τη μιλούσε, νόμιζε κανείς πως είναι Ελληνίδα. Έτσι, η φήμη της απλώθηκε παντού και πολλά κορίτσια έσπευσαν να τη μιμηθούν. Ήθελαν και αυτές κοντά της να δοκιμάσουν την άσκηση, στη σωφροσύνη και στην ηθική.

Αυτή ήταν η ζωή της και για να την τελειώσει, όπως Εκείνη είχε προγραμματίσει, άφησε σαν τελευταία της επιθυμία, την επίσκεψή της στα Ιεροσόλυμα. Ήθελε να γνωρίσει από κοντά τους Άγιους Τόπους, για να τους προσκυνήσει. Μόλις, γύρισε, άρχισε να ανεβάζει πυρετό και να μην αισθάνεται καλά. Αμέσως κατάλαβε, ότι πλησιάζει το τέλος της. Καλεί

Η Αγία Μελάνη.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 28 Νοέμβριος 2011 03:04 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 11 Απρίλιος 2013 03:59

τις μοναχές του Μοναστηριού, προκειμένου να τους δώσει τις τελευταίες της συμβουλές. Εκείνες, μαζεύτηκαν γύρω της και με δάκρυα στα μάτια την άκουγαν. Αφού τις συμβούλεψε κατάλληλα, τις παρακάλεσε στις προσευχές τους να μην τη λησμονούν, παραδίδει δε, την Αγία Της ψυχή στον Κύριο. Ήταν 31 Δεκεμβρίου και τη μέρα αυτή τη γιορτάζει και η Εκκλησία μας.

Απολυτικό της Αγίας:

Οσίως ανύσσα, των αρετών την οδόν, τω Λόγω νενύμφευσαι, ώ Ανυσία σεμνή, και χαίρουσα ήθλησας, αιγλη δε απαθείας, λαμπρυνθείσα Μελάνη,ήστραψας εν τω κόσμω, αρετών λαμπηδόνας. Και νυν ημίν ιλεούσθε, Χριστόν τον Κύριον.

Ακούστε το απολυτικό της Αγίας:

{mp3}12_30_ag_anusias_melanhs{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις « Ορθόδοξου Τύπου», Η ΑΓΙΑ ΜΕΛΑΝΗ, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων,Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Μελάνης τον αφιερώ νω:

Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη της.

Η Αγία Μελάνη.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 28 Νοέμβριος 2011 03:04 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 11 Απρίλιος 2013 03:59

Σπήλι, Δεκέμβριος 2011.
Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του

Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

{JComments ON}